

vigtigt det er at sikre gennemsigtigheden for at undgå konkurrenceforvridning og alt sådan noget. Det er vi 100 pct. enige om: I det omfang, kommunerne overhovedet skal lave sådan noget, er det vigtigt, at det foregår på en sådan måde, at man kan se, hvilke penge der bliver skudt ind i det, og hvilke konkurrenceforhold de private står over for.

Men så vil jeg gerne spørge: Med de positive bemærkninger, erhvervsministeren kommer med – vil erhvervsministeren så være med til at sikre, at når det offentlige i det hele taget driver erhvervsvirksomhed, skal det ske i selskabsform? Det er jo kun en lillebitte del af den offentlige erhvervsdrift, som bliver reguleret med dette lovforslag. Derudover er der en hel bunke offentlig erhvervsdrift, som absolut ikke drives i aktieselskabsform eller anden selskabsform, som ikke har særskilte regnskaber og ikke nogen som helst form for gennemsigtighed, og hvor der ikke er nogen som helst mulighed for at sikre, at der ikke sker en kæmpe stor konkurrenceforvridning.

De positive bemærkninger, erhvervsministeren kom med, er jeg som sagt enig i, og derfor vil jeg gerne spørge, om regeringen ikke vil være med til at udvide disse krav til også at gælde andre offentlige erhvervsvirksomheder, så vi kan få et større generelt indblik og f.eks. sige, at offentlig erhvervsvirksomhed skal drives i selskabsform. Dermed får vi dog som minimum indblik, når selskaberne skal aflægge deres regnskaber.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Den meget bredere problemstilling, fru Pernille Sams rejser nu, er jo diskuteret i den rapport, som er offentliggjort om offentligt/privat samspil, hvilket fru Pernille Sams selvfølgelig også udmærket ved. Her anbefales det jo, at man overvejer, hvor det er muligt at lave en selskabsform, og jeg tror selv, det i visse tilfælde og i mange tilfælde kunne være fornuftigt at gøre det for at afmytificere.

Til gengæld må jeg spørge: Hvad er så erhvervsmæssig virksomhed? Fordi man sender en traktor ned og klipper plænen foran rådhuset, skal man så udskille det i et særskilt selskab? Det er jeg ikke sikker på er særlig fornuftigt, men det er vist en meget, meget stor diskussion, vi er ved at bevæge os ind i. I forbindelse med dette lovforslag og de aktiviteter, der er omfattet af loven, har jeg konstateret, at her har vi gennemsigtighed, og her fremsendes der

regnskaber til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det hele lægges offentligt og fornuftigt frem, og det synes jeg er en god ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om investeringsforeninger og lov om forsikringsvirksomhed og forskellige andre love.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Dette lovforslag rummer en række væsentlige og nyttige ændringer af bank- og sparekasseloven, loven om investeringsforeninger samt lov om forsikringsvirksomhed. Lovforslaget har mange formål, og jeg skal nøjes med at kommentere et par af de væsentlige.

For det første drejer det sig om gennemførelse af det såkaldte BCCI-direktiv i den danske lovgivning for den finansielle sektor. Det er en parallel til det forslag om realkreditinstitutterne, der allerede er førstebehandlet her i salen, og som er stillet af økonomiministeren. Hermed får Finansstilsynet lov hjemmel til at nægte tilladelse til at drive finansiell virksomhed – også på tværs af landegrænserne – såfremt denne virksomhed indgår i en snæver forbindelse med andre virk-

somheder eller personer, og når denne snævre forbindelse vil gøre det vanskeligt at gennemføre et tilsyn.

Ud over virksomhedsledelsernes pligt til at informere Finanstilsynet om snævre forbindelser får virksomhedernes revisorer nu også en tilsvarende forpligtelse til at indberette viden om snævre forbindelser. I den sammenhæng vil jeg også nævne, at der indføres en parallel regel for forsikringsselskabers ledelse og funktionærer til den regel, som gælder for banker og sparekasser. Denne regel kommer også til at gælde for realkreditinstitutters ledelse og funktionærer, og den drejer sig om forbud mod deltagelse i spekulation. Det er alt sammen noget, som Socialdemokratiet kan anbefale.

Den næste væsentlige del af lovforslaget er de ændringer, der vedrører Finanstilsynets virksomhed. Ændringerne har baggrund i de senere års vanskeligheder i den finansielle sektor, der har afdækket et behov for et styrket tilsyn, både ressourcemæssigt og i form af nye instrumenter. I lovforslaget bestemmes det, at Finanstilsynet oftere skal benytte sig af uanmeldte inspektioner, og det præciseres, hvordan det sikres, at pengeinstitutternes direktion og bestyrelse bliver bekendt med Finanstilsynets konklusioner og anbefalinger.

Som nye instrumenter til at forsøge at stoppe en negativ udvikling i et pengeinstitut i tide får Finanstilsynet mulighed for at iværksætte en undersøgelse eller vurdering af pengeinstitutets fremtidsudsigter. Ligeledes får Finanstilsynet mulighed for at udpege en medrevisor i et pengeinstitut. I dag kan Finanstilsynet alene kræve et pengeinstituts revisor udskiftet. Udpegelsen af en medrevisor vil være et mindre drastisk skridt, men med en væsentlig effekt.

Socialdemokratiet lægger vægt på, at en medrevisor får akkurat de samme muligheder og pligter som pengeinstitutts valgte revisorer. Det betyder også, at medrevisoren skal deltage i generalforsamlingen og her bl.a. have mulighed for at svare på spørgsmål fra aktionærene. I Socialdemokratiet finder vi denne metode særdeles egnet, fordi den ikke på nogen måde kan anses for at være et indgreb i ledelsesansvaret for et pengeinstitut. Dette ansvar skal fortsat entydigt ligge hos pengeinstitutts bestyrelse og aktionærer.

Endelig beskrives det i lovforslaget, at Finanstilsynet kan kræve merhensættelser ved koncentration af risikofyldte engagementer i et pengeinstitut. I Socialdemokratiet finder vi dette

hensigtsmæssigt. Allerede i dag spiller den generelle vurdering en rolle, når Finanstilsynet vurderer enkeltengagementer, men nu gøres det til en direkte og dermed en mere åben metode.

I Koktvedgaardudvalget anbefalede det norske medlem, at Finanstilsynet gik helt over til generelle vurderinger af hensættelsesbehovet frem for at vurdere enkeltengagementer. Formålet er at frigøre ressourcer til hyppigere inspektioner, fremtidsvurderinger og andre aktiviteter, som kan være med til at sikre Finanstilsynet et overblik. Socialdemokratiet finder, at det er en spændende idé, som ikke bør gå i glemmebogen, men vi kan anbefale den kombinerede løsning, som følger af lovforslaget.

Endelig indeholder lovforslaget en ny lovregulering af kreditinstitutterne, idet den gamle lov afskaffes, og kreditinstitutterne føres ind under bank- og sparekasselovgivningen. Dertil kommer en harmonisering af frister i lovgivningen for indsendelse af regnskaber og lign., og det er Socialdemokratiet helt indstillet på. Vi anbefaler lovforslaget som helhed til vedtagelse, det samme gør Det Radikale Venstre, og jeg håber, at forslaget kan samle et bredt flertal bag sig, som det foreligger her.

Pia Larsen (V):

Hovedelementerne i dette lovforslag vedrører dels et EF-direktiv, det såkaldte BCCI-direktiv om snævre forbindelser mellem finansielle virksomheder og andre virksomheder eller personer. Den del af lovforslaget kan Venstre absolut støtte.

Et andet hovedelement er det såkaldte Koktvedgaardudvalgs betænkning, som udgør en del af lovforslaget. Der er flere elementer, som kan betegnes som ikkenyheder, f.eks. hvorledes Finanstilsynets kommunikation med pengeinstitutterne skal foregå. Jeg synes, det er udmærket, at vi får skrevet bestemmelserne ned i en lov, men det er mit klare indtryk, at det allerede foregår sådan i dag.

Der er nogle andre elementer fra Koktvedgaardrapporten, som Venstre ikke synes særlig godt om. Vi må f.eks. klart sige nej til, at Finanstilsynet kan sætte et revisionsfirma til at udføre en del af det arbejde, som vi mener Finanstilsynet både bør udføre selv og dermed også have ansvaret for. Til gengæld har vi ikke noget imod, at Finanstilsynet kan få mulighed for at udpege en medrevisor. Det mener vi er en helt anden sag, og de to ting skal adskilles.

Der er en anden ting, vi ikke kan støtte, nemlig at Finanstilsynet får mulighed for at kræve merhensættelser ved – som der står i fremsættelsestalen – koncentration af risikofyldte engagementer. Vi mener, der er en stor risiko for, at der vil komme konkurrenceforvriddning mellem mindre, lokale pengeinstitutter og de store landsdækkende – sådan at forstå, at hvis f.eks. Hirtshals Sparekasse, hvis der er noget, der hedder det, efter Finanstilsynets opfattelse har for mange fiskere som kunder, vil den få et krav om merhensættelse, som vil belaste regnskabet unødigt, hvorimod en af de store, landsdækkende banker dårligt vil kunne mærke, at dens filial i Hirtshals får dette pålæg. Denne konkurrenceforvriddning vil Venstre ikke støtte.

Men det er et meget omfattende og til dels meget teknisk lovforslag, og Venstre vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet med disse to undtagelser, jeg her har nævnt.

Pernille Sams (KF):

Der er flere led i dette lovforslag. Det første er en gennemførelse af et EF-direktiv, nemlig BCCI-direktivet, og her har vi ingen særskilte forbehold. Det har vi heller ikke over for ophævelsen af lov om visse kreditinstitutter. Det kan vi også støtte uden betænkeligheder.

Dernæst kan man konstatere, at regeringen forsøger at harmonisere spekulationsforbudet i bank- og sparekasseloven og lov om forsikringsvirksomhed, således at funktionærer også omfattes af det generelle forbud. Overordnet er vi enige i, at reglerne bør være ens, men det helt afgørende er i første omgang at få defineret ordet spekulation. Hvad er det, der er forbudt? Hvor bredt skal ordet spekulation forstås? Er det forbudt, at en funktionær, som er ansat i en bank, køber en aktie i en dansk virksomhed? Er det forbudt at købe obligationer? Hvad dækker ordet spekulation over?

Med dette lovforslag bliver en yderligere og meget stor personkreds omfattet af et forbud, som ingen reelt kender indholdet af. Det opfatter vi som et stort problem, det er mildest talt en meget dårlig retsstilling og et hastværksarbejde, som Folketinget ikke kan være bekendt.

Når vi kommer til den fjerde hoveddel, melder problemerne sig også. Det er en lang række forslag om Finanstilsynets virke og kompetence over for pengeinstitutter, og vi er betænkelige ved en del af forslagene. Overordnet mener vi, det er rigtigt at styrke Finanstilsynet, så tilsynet får en mere udadrettet virksomhed m.v., men en

stor del af forslagene gør jo langt mere end at styrke tilsynet i dets kontrolfunktion. De flytter ligefrem ledelsesansvaret fra de enkelte pengeinstitutter over til tilsynet, og efter vores opfattelse vil det være en meget stor fejl at gøre det.

Ansvar for driften og seriositeten i vores pengeinstitutter er nødt til at ligge ét sted, nemlig i direktionen og bestyrelsen for pengeinstituttet. De skal ikke kunne tørre hverken ansvar eller svære beslutninger af på nogen andre, og de skal ikke kunne undskyldte sig med, at Finanstilsynet burde have gjort dit eller dat, eller at Finanstilsynet burde have advaret eller noget andet. Det er pengeinstituttets ansvar, hvis det går galt, og det skal det fortsat være, og derfor er vi direkte modstandere af nogle af enkeltelementerne i lovforslaget.

Det er også lidt specielt at registrere, at regeringen er gået ekstremt langt, endda så langt, at der er forslag iblandt, som Koktvedgaardudvalget decideret frarådede, at man tog med. Her tænker jeg på Finanstilsynets mulighed for at kræve ekstra hensættelser.

Dernæst er der bl.a. et forslag om, at tilsynet skal udarbejde pengeinstitutternes forretningsgange. Nej, det bør højst skulle kontrollere, om forretningsgangene er betryggende. Det er da pengeinstituttet, der skal udarbejde forretningsgangene, og tilsynet, der skal kontrollere og have mulighed for at gribe ind, hvis der ikke er tale om betryggende forretningsgange.

Der har i det hele taget sneget sig en hel del særdeles vidtgående bestemmelser ind i lovforslaget, som underminerer ansvarsplaceringen i pengeinstitutter og lægger ansvaret mere over i Finanstilsynet end i det enkelte pengeinstitut. Vores positive medvirken vil derfor være betinget af, at der luges en del af disse enkeltelementer ud af forslaget.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil sige, det var med nogen måben, jeg hørte fru Pernille Sams her fra talerstolen. Jeg tror, det er to forskellige lovforslag, vi har læst, for de betragtninger, fru Pernille Sams kom med, kan jeg sådan set tilslutte mig, og det er også det, der er kommet til udtryk i lovforslaget. Derfor forstår jeg slet ikke de indvendinger, der var i den sidste halvdel af fru Pernille Sams' indlæg, så jeg håber meget, at vi under udvalgsarbejdet kan opklare eventuelle misforståelser og dermed også få fuld tilslutning fra konservativ side til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det var da dejligt at høre, at Socialdemokratiet nærer de samme betænkeligheder, som vi gør.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, stadig ikke er til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre vore synspunkter.

Vi kan give tilsagn om meget positivt udvalgsarbejde og i den forbindelse også nævne, at der er en række spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret nærmere. Det er taget under ét et teknisk kompliceret område, vi bevæger os i – det synes jeg i hvert fald selv, og det kunne jeg mærke, da jeg skulle kigge på forslaget – og derfor mener vi, at en række af de ting, vi er i tvivl om, vil vi gerne vende tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet. Men under alle omstændigheder et tilsagn om positiv behandling af det, som er intentionen i selve lovforslaget, og som jo er et resultat af Koktvedgaard-udvalgets arbejde og et EF-direktiv.

Jeg vil godt i den forbindelse nævne, at på samme måde, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, er vi ret positive over for de anbefalinger, som kommer fra den norske repræsentant. Det skal ikke nødvendigvis være sådan, at vi skal følge dem, men rent faktisk er der nogle af de ideer, der ligger i hans anbefalinger, som vi synes, det kunne være værd at vende tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men vi er som sagt positive med hensyn til udvalgsarbejdet, og vi regner også med, at vi i sidste ende kan stemme for lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det bliver jo en helt positiv dag i dag.

Fremskridtspartiet kan i det store og hele støtte ministerens forslag. De fleste af de elementer, som forslaget indeholder, er fornuftige. At styrke Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på stedet er fornuftigt, og at sikre man kan udpege en ny revisor er fornuftigt.

Når alt det er sagt om det fornuftige – og de fleste elementer er også fornuftige – er der to små forbehold, som vi måske er knap så glade for. Det drejer sig om, at Finanstilsynet ligesom kan fralægge sig sit ansvar ved at dele ansvaret med et revisionsinstitut. Vi er heller ikke særlig begejstrede for, at Finanstilsynet skal begynde at kræve merhensættelser ved koncentration af risikofyldte engagementer. Man kommer jo let i

den situation, at når det drejer sig om et pengeinstitut på Vestkysten, siger man: Ja, de halve af kunderne er fiskere og resten er minkavlere, så det bliver plus 50 pct. på hensættelserne, og så kan man jo se, hvordan det går med solvensen, og så vil man være mindre nøje med den egentlige overvågning. Vi synes, at det, det må dreje sig om for Finanstilsynet i dets tilsynsvirksomhed, skal være at vurdere de konkrete engagementer individuelt hele tiden og ikke have sådan en sovepude, fordi man har en særhensættelse på en konto, man vilkårligt kan tage ned over brancherne.

Men når de to forbehold er nævnt, synes vi, at de andre elementer er fornuftige. Vi har nok, som en anden ordfører gav udtryk for, haft den opfattelse, at de elementer i Koktvedgaard-udvalgets rapport, som kom fra den norske repræsentant, ville vi godt have styrket noget mere. Vi kan jo se under udvalgsarbejdet, om der er nogle steder, vi kan stramme lidt op i enighed, men ellers tilsiger vi en hurtig udvalgsbehandling.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke er til stede, skal jeg fremføre Enhedslistens holdning.

Enhedslisten støtter den styrkelse af tilsynsmulighederne, der er indeholdt i lovforslaget, men vi mener ikke, at det er tilstrækkeligt, og især vil vi pege på et par mindretalsudtalelser fra Erling Selvig i rapporten fra ekspertpanelet om Finanstilsynet. Erling Selvig, der er formand for det norske finanstilsyn, Kredittilsynet, anbefaler bl.a., at der gennemføres en undersøgelse af behovet for en lovgivning, der regulerer indsatsen i forbindelse med bankredninger, og at de mange bankredninger er sket uden et tilstrækkeligt lovgrundlag. Denne konstatering er så bemærkelsesværdig, at den ikke bare kan overhøres, og ministeren har da også lovet Erhvervsudvalget, at den overvejelse vil komme ind i lovgivningen.

Selvig anbefaler desuden, at der sker en adskillelse af tilsynsmyndigheden, og den myndighed, der håndterer en redningsaktion. Sådan er det i andre nordiske lande, og vi er enige i, at en sådan adskillelse kunne give en større gennemsigtighed, når nødlidende pengeinstitutter reddes med myndighedernes aktive medvirken. Vi føler det som et savn, at forslaget ikke følger disse anbefalinger.

Desuden vil vi foreslå, at der i denne forbindelse ses på de fortrolighedsbestemmelser, vi

har været inde på så mange gange før. Bestemmelserne er alt for stramme. Vi er naturligvis helt enige i, at kunderne i pengeinstituttet har krav på fortrolighed, men mere almene forhold i pengeinstitutterne og forhold vedrørende relationerne mellem pengeinstitutterne og deres forhold til myndighederne bør ikke være omfattet af den stramme fortolkning, der anvendes i dag. For at sikre Folketinget og offentligheden bedre mulighed for at følge udviklingen i denne sektor, herunder i forbindelse med kriser og redningsaktioner, bør fortrolighedsbestemmelserne lempes. Vi er skeptiske over for bare at afskaffe lovgivningen vedrørende visse kreditinstitutioner, men det vil vi vende tilbage til senere.

Sluttelig vil jeg sige, at der er brug for mange andre initiativer for at øge den demokratiske kontrol inden for den finansielle sektor, og med disse bemærkninger vil vi gå til udvalgsarbejdet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for modtagelsen, idet jeg vil konstatere, at langt hovedparten af forslagene blev vel modtaget af langt hovedparten af ordførerne. Så har jeg vist ikke sagt for meget, og derfor er det naturligt, at vi nu beskæftiger os med det, der var lidt uenighed om eller lidt utilfredshed med, idet jeg gerne vil understrege, hvad fru Sonja Mikkelsen sagde for kort tid siden. Jeg tror også, vi kan nå til enighed om det her.

Fru Pernille Sams gav udtryk for nogle principper og sin opfattelse af, hvem der skal have ansvaret. Det har ledelsen af pengeinstituttet, og ledelsesansvaret skal ikke tørres af på Finanstilsynet. Ingen kan være mere enig i det end erhvervsministeren, det kan jeg forsikre for.

Vi skal nu minutiøst gennemgå de punkter, hvor nogle kan have forskellige opfattelser af, om den helt overordnede målsætning nu også er opfyldt til punkt og prikke. Det tager jeg meget gerne en diskussion med Erhvervsudvalget om, for jeg er fuldstændig enig i, at sådan skal det være. Det mener jeg også er udtrykt i lovforslaget, og bare i parentes må jeg sige, at jeg har forvirket mig om det hos mine embedsmænd. Der er naturligvis ikke tale om, at Finanstilsynet skal sidde og lave forretningsgange for et pengeinstitut. Finanstilsynet kan påse, at det er i orden, at man har gjort sådan og sådan. Men hvis det står usikkert formuleret et sted, så retter vi det, for sådan må det naturligvis være. Ledelsen og

pengeinstituttet er én sag, Finanstilsynet har helt andre opgaver.

Et af de punkter, der har været en del diskussion om, er spørgsmålet: Skal Finanstilsynet have lov at kræve flere hensættelser, forhøjede hensættelser, når der er tale om en koncentration af risikovillige engagementer? Selvfølgelig kan jeg godt forstå indvendingerne om, at det kan give nogen konkurrenceforvriddning, hvis nu der er mange fiskere, eller hvis nu osv. Men hvis nu et pengeinstitut har en overvægt af engagementer inden for boligsektoren, og man foretager en konkret vurdering af disse engagementer – en konkret vurdering vil jeg gerne understrege, for der må ikke blive tale om en sovepude og et løstagsigt tilsyn af den grund, det er jeg helt enig med fru Kirsten Jacobsen i – og man samtidig ved, at boligsektoren er på vej ned ad rutschebanen, vil det da ikke være ansvarligt at sige: Selv om intet enkeltengagement hopper op over grænsen, ligger der 56 eller 200 eller 16 relativt store delengagementer lige under grænsen, og de vil totalt set være en katastrofe, hvis ikke man er påpasselig, når bogligsektoren, eller hvad det nu kan være, i øvrigt er på vej ned.

Jeg vil gerne understrege: Det er stadig ikke Finanstilsynets opgave at ordne den sag, det er ledelsens. Hele lovforslaget går ud på at give direktion og bestyrelse advarsler, værktøjer og al den bedste information om at reagere i tide, så vi forhåbentlig ad den vej kan se færre feberredninger og kedelige ting i fremtiden, selv om man selvfølgelig ikke kan afvise, det kan ske.

Spekulationsbestemmelsen og definitionen har været nævnt, og jeg har allerede over for Erhvervsudvalget tilkendegivet, at vi allerede har bedt Finanstilsynet om, at vi nu får udarbejdet en så klar definition som overhovedet muligt på dette spekulationsforbud, så man ved, hvad man har at rette sig efter, og der i hvert fald ikke er mere tvivl om det end højst nødvendigt.

Er der nu et revisionsinstitut, der skulle kunne komme ind i møllen og få tørret ansvaret af på sig fra Finanstilsynet? Det håber jeg sandelig ikke er tilfældet med det, der er foreslået her, for det er ikke meningen. Jeg mener, at reglen om, at Finanstilsynet kan inddrage et revisionsinstitut, skal forstås sådan, at der i særlige tilfælde kan være noget, der er så indviklet at gå igennem og trævle op, at hjælp fra et revisionsinstitut kan være nødvendig.

Jeg kan huske fra tidligere, at da jeg sad i samråd i Erhvervsudvalget om Varde Bank, var

der samme dag i Jyllands-Posten en helside, der lignede en computer indvendig eller en udbombet telefoncentral, og som drejede sig om engagementerne i Varde Bank. Jeg tror, vi sad og holdt dem op for hinanden oppe i Erhvervsudvalget. Finanstilsynet havde vel på det tidspunkt haft 4 dage og to medarbejdere til at gennemgå Varde Bank, og jeg tror, det tog 23 mand fra et revisionsfirma et halvt års tid eller sådan noget at komme til bunds i den sag. Jeg synes, det er noget, vi skal drøfte, fordi det kan være nødvendigt, men det er ikke revisionsfirmaerne i Danmark, der skal overtage Finanstilsynets opgaver. Også det er jeg enig i.

Med hensyn til fortroligheden, som hr. Jerup kom ind på, kan jeg oplyse, at jeg i går har taget initiativ til, at der nu bliver lavet en udredning af en kyndig på området. Denne udredning vil være færdig i juni måned, og den vil tage fat på alt det om fortrolighed, som vi har talt om så tit i Erhvervsudvalget og i samråd og sådan noget: Hvad man kan få at vide herhjemme – med fru Kirsten Jacobsens malende eksempel – og hvad man kan få at vide i andre lande, hvis man skriver til et enkelt parlamentsmedlem, osv. osv.

Alt det med, hvordan dette direktiv er implementeret i Danmark, og hvordan det er implementeret i andre lande, skal vi ikke bruge mere af Tingets tid på i dag. Men alt det, vi har talt om i Erhvervsudvalget, bliver der nu lavet en udredning af, og den skal være færdig til juni, så det hænger også sammen med det her. Og nu vil jeg alligevel henstille, at man ikke, som det skete sidst, siger: Jamen vi skal lige have en udredning færdig, inden vi kan træffe beslutninger om de ting. Jeg tror, man godt kan se nu, at det var rigtigt at få Koktvedgaardudvalget til at afgive betænkning, inden vi lavede lovforslaget, men nu håber jeg også, vi kan gå til den. Og så ved man da godt, at ligesom det var tilfældet med betalingskortloven, er der også ting, der mangler her, og så må vi jo samle dem op undervejs.

Men jeg takker for modtagelsen af lovforslaget, som jeg generelt synes var positiv, og jeg tror, at de uenigheder, der har været, kan vi snakke os ud af.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med erhvervsministeren i, at hvis man har en koncentration af særlige engagementer, hvad enten det nu er fisk eller boliger eller noget andet, kan det være svært at spå om fremtiden for branchen.

Men det er dog ikke anderledes, end når man laver de konkrete og individuelle bedømmelser af engagementets værdi, om man så kan sige. Så skal man jo også deri indlægge en realistisk betragtning omkring fremtiden og udviklingen på området.

Det svarer jo i og for sig til, at man f.eks. skulle til at kræve Arbejdernes Landsbank, hvor man har almennyttige boliger en masse, virkelig en masse, for nogle ekstraordinære hensættelser, fordi man kan risikere, at et folketingsflertal lige pludselig fjerner den offentlige støtte til den almennyttige boligsektor, og så ville de jo komme galt af sted både med solvens, egenkapital og en hel masse andet. Det synes jeg altså, at man ligesom skal tage i betragtning. Det er i og for sig det, ministeren siger, og det kan altså vende mange veje.

Når det drejer sig om Varde Bank og det her revisionselskab, så synes jeg, man skal sige til sig selv: Jamen det er da rigtigt, det var det rigtige billede, ministeren viste, men billedet kunne kun vises på grund af gamle synder fra Finanstilsynet. Altså, havde tilsynsfunktionen været bedre og mere effektiv, så havde VB-finans jo aldrig nogen sinde fået de dimensioner, som det fik, og så havde man altså ikke behøvet 23 revisorer i jeg ved ikke hvor lang tid for at redde sig ud af det.

Det, jeg er bange for ved, at man laver sådan nogle ekstra beføjelser til Finanstilsynet, er, at man får en sovepude, og at man bliver mindre nøje med den tilsynsfunktion, som man løbende skal føre for at sikre, at engagementerne til enhver tid er i orden, fordi man jo altid har disse her ekstra sikkerhedsnet, som man kan stoppe nedenunder. Jo flere af dem man har, jo større chance er der for, at tilsynet ikke er så effektivt, som det ellers skulle være.

Jeg vil jeg bare sige til ministeren, at den der overimplementering af det 2. bankdirektiv behøver man jo ikke nogen særlige udredninger om. Der har været udredt om det siden 1990. Hvis den politiske vilje er til stede til at fjerne overimplementering, så burde man også kunne gøre det allerede i denne samling. Der findes materiale i Erhvervsudvalget, for man har været på vej.

Problemet har jo altid været, at man skal have implementeret det her på samme måde i de tre love om den finansielle sektor. De to har erhvervsministeren, og den tredje ligger på den anden side af gaden i Boligministeriet. Det har været udvalgenes indbyrdes uenighed om for-

muleringen, det har været galt med, det er selvfølgelig den historiske baggrund; men derfor behøver man jo ikke at sige, at nu skal man have et stort udvalgsarbejde for at finde ud af en tekst, hvis det er sådan, at man er enige om, at nu skal overimplementeringen simpelt hen fjernes. Det er det, jeg tror, at man er enige om, og så burde man bare se at få det gjort.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Om spørgsmålet med hensættelser: Igen vil jeg lægge op til, at vi dog får en fornuftig og lidt grundigere drøftelse i udvalget af, hvad vi egentlig forstår ved det dér med, hvad koncentrationen er, i hvor høj grad det drejer sig om konkrete vurderinger.

Når jeg har været kaldt i samråd i Erhvervsudvalget, har det hver gang været, fordi Finanstilsynet har krævet for lidt hensættelser, og det har jeg så fået nogle ordentlige nogle på snuden for – og med stor ret de fleste gange. Hvorfor gør Finanstilsynet ikke nok ved det, bliver der sagt, fordi det går jo ud over folk, der så mister deres penge.

Hvis Finanstilsynet mener, at der er behov for yderligere hensættelser i en situation, hvor man hænger langt ude inden for et eller andet engagementsområde, så er det jo ikke af hensyn til Finanstilsynet. Det er ikke engang af hensyn til Erhvervsudvalget. Det er af hensyn til kunderne i det pågældende pengeinstitut, som ikke skal risikere, at deres pengeinstitut går ned, hvis Finanstilsynet kan tænde nogle advarselslamper. Det er det, det drejer sig om. Om ledelsen så vil følge dem eller ej er ikke Finanstilsynets ansvar; det er vi enige om.

Men lad os nu prøve at få det her konkretiseret. I det hele taget vil jeg godt sige, også efter et hurtigt samråd med formanden for udvalget, at der er meget teknik i det her – det har flere været inde på – og jeg stiller meget gerne teknisk vejledning til rådighed for udvalget. Vi kunne tage en teknisk gennemgang, hvis det skal hedde det, eller hvad vi nu kan finde ud af.

Må jeg så lige sige til fru Kirsten Jacobsen med hensyn til den undersøgelse, som jeg nu lige fik bebudet, som skal komme her til sommer: Tag nu og kig på kommissoriet først, fru Kirsten Jacobsen. Nu sender jeg det over til Erhvervsudvalget, og prøv så lige at se, at der faktisk ligger andet i det end bankdirektivet, der er noget om partsbegreb osv., og jeg vil godt

have, at man lige venter med at jorde det, indtil man har set det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Trafikudvalget (31/1 96):

Udtræder: Jan Køpke Christensen (FP)

Ny stedf.: Jens Kirk (V)

Udenrigsudvalget (31/1 96):

Udtræder: Bent Hindrup Andersen (EL)

Ny stedf.: Keld Albrechtsen (EL)

Uddannelsesudvalget (31/1 96):

Udtræder: Pia Kjærsgaard (DF)

Nyt medl.: Poul Nødgaard (DF)

Sundhedsudvalget (31/1 96):

Udtræder: Jan Køpke Christensen (FP)

Nyt medl.: Niels Højland (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 2. februar 1996, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 17.09